

var brudt, ikke No, før Vinen var løben ud. Beständig indløbende Andragender om nye Friheder, Ophævelse af bestaaende Forbud m. m. gav Indenrigsministeriet Anledning til Dannelsen af en ny Kommission, ved Str. af 1. Maj 1860, bestaaende af 7 Medlemmer. Dennes Mindretal stod paa en yderligere Indskrænkning af de laafede Banded, medens Flertallet dog bestemt hævdede dem som en absolut nødvendig Modvægt imod Pulsvaadernes Skadelighed og foreslog optaget det snævre Indløb til eller Vigene ved Krif. Efterat Utaalmodigheden efter Opnaaelsen af visse Friheders Udvidelse endog havde været saa stor, at den fremtalte den foreløbige 1aarige Lov af 31te Marts 1860, ndsom

Lov 4. Januar 1861, som ikke optog Vigen ved Krif, men bestemte, at Puls- og Botvaad fremdeles der maatte bruges med Maffestovelse som for Slynder=Langdragnings- og Snurrevaad i Lov af 1857 § 29 e anordnet; hvorhos der i Bandedene ved Thyholm og S. for Hvalpsund foretoges nogle Indskrænkninger i Laasningen, med hvilken det saaledes, trods Udtalelserne derimod af Kommissionens Flertal, fremdeles gik ned ad Vaffe.

Efter det ubetingede Forbud, som for over 300 Aar siden bestod mod Brugen af Pulsvaad, nærme vi os nu den modsatte Yderlighed, som man i Mellemtiden dog havde været langt fjærnet fra, og først siden 1857 var begyndt at se hen til, — den ubetingede Frihed for Brugen af bemeldte Vaad, som tilstodes ved

Lov 22. Marts 1867. Motiverne til denne uheldige Lov ses i Departementstidenden for 1866 S. 1677—83 og Rigsdagstidenden 1866—67 Tillæg A S. 385—992, og dens Forløber var en Betænkning fra en i 1865 nedsat, af 7 Medlemmer bestaaende, Kommission i Forbindelse med en Erklæring fra den daværende Regjeringskonsulent i Fiskerianliggender, Etuespiller A. Smith. I § 5 udtaler Loven, at „Puls- og Botvaad maa fremdeles bruges som hidtil, saaledes at Banded drages til Vaaddet, og Botvaad tillige paa den Maade, at Vaaddet drages til Banded, der ligger for Anker, — dog at intet saadant Vaad i Armgarnet har en mindre Dybde end 12 Alen. Dette Fiskeri skal for Fremtiden ogsaa være tilladt paa de Steder, hvor det ifølge Lov 29. Decbr. 1857 § 19, jfr. Lov 4. Januar 1861 §§ 6 og 7, hidtil har været forbudt.“ Hermed forsvandt de sidste Spor af „laafede Banded“ fra Limfjorden. Tiden for Aalevaadsfiskeri udvidedes derhos til fra 15. Maj til 1. Oktober, og dette Fiskeri var dermed heretter saa at sige frit.

Vi skjønte ej rettere, end at det maatte være meget betænkeligt saa fuldstændigt at bryde med Fortiden, og kunne ikke finde denne Forholdsregel retfærdiggjort hverken ved Frihedens Forbringer, som Tidsforholdene skulde have rejst, eller ved den Forandring, der var indtraadt med Fjordens Stilling i flere Retninger siden Gjennembruddet ved Agger i 1825; men vi undlade ej heller at gøre opmærksom paa, at selve Kommissionen ingenlunde tiltraadte de Principer, som Loven godkjendte. Den udtalte, at det ingenlunde kunde gaa an at give Aalevaadsfiskeriet frit paa Limfjorden; navnlig vilde en tiltagende Anvendelse af smaamaastede Garn, uaftet den store Fiskerigdom, føre til Fiskeriets fuldstændige Udælgelse; den indstillede heller ikke de „laafede Banded“ fuldstændige Ophævelse og foreslog som „laafede Banded“ 1) fra Aalborg til Vest for Løgstør, 2) Hjarbæk Bugt S. for Birksund, 3) Rilen og 4) Krif Vig; — det var Fiskerikonsulenten, der paa en ret ejendommelig Maade foreslog Laasningen aldeles ophævet.

Det nuværende Udvalg, — idetmindste dets overvejende Flertal, — kan ikke billige, hvad Kommissionen isærigt anfører til Støtte for at udflyde de øvrige laafede Banded, og det maa enstemmig misbillige, at den foreslog Tilladelse givet til at drage Botvaad til Vaad, af Grunde, som i det følgende skulle udvikles.

Det maa være os tilladt til Supplering af denne vor Undersøgelses historiske Del at tilføje et Par Ord om de andre nu paa Limfjorden brugelige Aalevaad, som vi have medindbefattet under Navnet Pulsvaad.

Botvaad eller Karvaad nævnts ikke i den tidligere Lovgivning; først i Lov 29. Decbr. 1857 stes i § 18, at dette Vaad skal være tilladt paa den „hidtil brugte Maade“, saaledes at Banded (der bruges kun een) drages til Vaaddet; at det har faaet Indpas, forklæres let, naar hen ses til, at selve Vaaddets Beføstning er ikke lidet billigere end Pulsvaaddet, og at det under Brugen kun fordrer 1 Vaad og 3 Mand. Det nød efter Loven af 1857 §§ 18 og 19 samme Aar som Pulsvaaddet, men havde forud, at det maatte bruges i en Del af de Banded, som vare aflaaede for hint, nemlig Nord for Birksund og ind ad Skive N. for Vinen Lyby Mølle til Sydvestodden af Lunø, paa Vilkaar: Armene 1—3 Favne dybe og kun 1 Vaad. Lov 4. Januar 1861 gav det da samme Friheder som Pulsvaaddet nød, og særlig blev det tilladt S. for Hvalpsund Færgested indenfor Vinen Hagens Mølle i Salling til Højslev Kirke; det maa nu ikke have en Dybde i Armene af over 16 Alen, hvilket ved Lov 22. Marts 1867 nedfattes til 12 Alen, ligesom det ved samme Lov fik Frihed til at bruges overalt saaledes, at Vaaddet drages til Banded for Anker. At dette kunde anbefales, maa vi afgjort anse for et Misgreb; thi det gav Anledning til, at de ved Lov 29. Decbr. 1857 § 35 forbudne Aaleanker eller Snurrevaad, der med Rette have vaft saa